

Bir Hoşça Kal Diyemeden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mayıs 2013

Bittiğini biliyorum,
Nedenini bilmesem de.
Göz pınarım çağlamadı,
Kırık bir kalp niye ağlasın ki.
Dostum, kardeşim, can yoldaşımdı;
Geldiğimiz nokta sessiz vedamızdı.
Bir hoşça kal bile demeden,
Çekip gitti;
Tek söz söylemeden
Onca geçmiş ve anıya rağmen.
Anladım ki tüm yaşananlar,
Unutulmaya yüz tutmuş
Ve bitmiş bir rüya.

Sandım ki sonsuza dek sürecek,
Meğerse yalanmış tek gerçek.
Bu yaşadığım,
Asla beklemediğim bir ihanet.
Beraber oturduğumuz sıralar,
El ele ettiğimiz dualar,
Yalanmış tüm yaşananlar.
Bitmez bir dostluk sandım
Ve hep sürecek diye sadece,
Kendimi kandırdım;
Evet suçluyum,
Oysa yürekten inanmıştım.

Farklı iki dünya,
Her ne kadar vermiş olsak da
Omuz omuza;
Artık o dünyalar
Asla bir araya gelmeyecek;
En çok yıkan da
Senelerce süren
O yalan muhabbet.

Canımdan çok severken,
Şimdi en kötüsü
Vazgeçmek ondan,
Nedenini bilmediğim
Bir sebep yüzünden,
Her şey sona erdi,
Bir hoşça kal diyemeden.